

สรุปผลการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
เรื่อง “การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อลงตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ” ครั้งที่ 6
ณ ห้องประชุมอาคาร 5 พื้นที่บพิตรพิมุข มหาเมฆ

วันที่ประชุม 23 มกราคม เวลา 16.30- 18.00 น.

แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่อง การเขียนสรุปผลบทความวิชาการและบทความวิจัย

การเขียนสรุปบทความวิจัย

- การเขียนสรุปบทความวิจัยที่ดีจะต้องทำให้ผู้อ่านเข้าใจประเด็นสำคัญหรือผลลัพธ์ของการวิจัย หรือได้ความคิดที่มีประโยชน์ในการนำไปใช้ โดยมักจะเป็นการตอบคำถาม สรุปสาระสำคัญของเรื่อง ไม่ควรมีข้อมูลหรือแนวคิดเพิ่มเติมจากที่นำเสนอไว้ในส่วนเนื้อหาแล้ว การเสนอแนะเพิ่มเติมจะเป็นการนำเสนอเพื่อศึกษาต่อไป
- การเขียนสรุปบทความวิจัยเรียกว่าการอภิปรายและสรุปผล เป็นการนำเสนอข้อค้นพบโดยสรุป อธิบายข้อค้นพบที่ขัดแย้งหรือสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยมีเหตุผลประกอบ อภิปรายข้อบกพร่อง ข้อจำกัด ข้อดีของการวิจัย ซึ่งนำไปสู่การให้ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติหรือวิจัยต่อไป และแสดงให้เห็นว่าผลที่ได้รับสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกับงานที่เคยมีผู้ทำมาแล้วหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ข้อสรุปจะต้องชี้ให้เห็นว่าผลลัพธ์ที่ได้จากงานวิจัยสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับเรื่องต่างๆ ได้อย่างไร
- จุดประสงค์ของการเขียนสรุปผลคือ สรุปสิ่งที่ได้จากการศึกษาวิจัย สรุปสิ่งที่ควรจะต้องศึกษาวิจัยต่อไป สรุปความผิดพลาดที่เกิดขึ้น สรุปข้อดี ข้อเสีย หรือการประยุกต์ใช้ ชี้ให้เห็นว่าประเด็นปัญหาสามารถแก้ไขได้ด้วยวิธีการที่ได้ศึกษาวิจัยมาด้วยวิธีหรือกรอบแนวความคิดที่นำเสนอ
- การเขียนสรุปคือการสรุปประเด็นความสำคัญของบทความนั้นๆ โดยการเลือกประเด็นสำคัญของบทความมาเขียนรวมไว้อย่างสั้นๆ ท้ายบท อาจใช้วิธีการบอกผลลัพธ์ว่าสิ่งที่กล่าวมาทั้งหมดมีความสำคัญอย่างไร สามารถนำไปใช้อะไรได้บ้าง หรือจะทำให้เกิดอะไรต่อไป หรือ อาจใช้วิธีการตั้งคำถามหรือให้ประเด็นทิ้งท้ายกระตุ้นให้ผู้อ่านไปแสวงหาความรู้ หรือพัฒนาเรื่องนั้นต่อไป

ปัญหาที่พบในการเขียนบทสรุป

- ความยาวข้อสรุปยาวเกินไป ข้อสรุปที่ดีควรสั้น ใส่รายละเอียดมากเกินไป ควรจะสรุปเฉพาะประเด็นหลักๆ ต้องนำข้อสรุปที่ได้จากการวิจัยโยงกลับไป ยังปัญหาเริ่มต้น ว่าจะมีผลอย่างไร
- ขาดการเปิดเผยเกี่ยวกับผลที่ไม่น่าพอใจ หรือเพิกเฉยผลในแง่ลบ
- ขาดการสรุปที่กระชับตรงประเด็นกับชื่อเรื่องของงานวิจัย ข้อสรุปขาดความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของงานวิจัย